

Ο Κάμπος, οι ιστορίες, τα μυστικά

Ερωτικοί, μοναχικοί, καταστροφικοί, οι ήρωες του μυθιστορήματος του Κωνσταντίνου Τζαμιώτη αποτελούν την ισχυρότερη σύστασή του

Του Βαγγέλη Χατζηβασιλείου

Από τον θεσσαλικό κάμπο, την πλατεία Βικτωρίας και το Κολωνάκι μέχρι τα βουνά του ελληνοϊταλικού πολέμου το 1940 εκτείνεται το καινούργιο μυθιστόρημα του Κωνσταντίνου Τζαμιώτη *Θα πέσει η νύχτα*, επιδιώκοντας να αγκαλιάσει μεγάλο μέρος της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας ενόσω ανατρέχει σε τμήμα του ιστορικού παρελθόντος ξεχασμένο από τους πάντες. Κεντρικός πρωταγωνιστής ο Λευτέρης Διαμαντόπουλος, ο οποίος κυριαρχεί στη Θεσσαλία με τις επιτυχημένες αγροτικές του επιχειρήσεις και συνοδεύεται από έναν κύκλο συγγενικών προσώπων που αποδίδουν με ανάγλυφους τόνους τα χαρακτηριστικά των κοινωνικών στρωμάτων από τα οποία προέρχονται. Οι παλαιοί και οι καινούργιοι έρωτες του Διαμαντόπουλου, οι αγάπες της κόρης του, η μητέρα του, η πρώην σύζυγος και ο σκοτεινός εξάδελφος Βαγγέλης μαζί με ολόκληρο το οικογενειακό πλέγμα απασχολούν πολλές σελίδες του μυθιστορήματος, που εστιάζει σε ένα φάσμα παραγόντων: από τη νεότερη επιχειρηματική και οικονομική νοοτροπία, που ξέρει πώς να επενδύσει και στο συμβολικό κεφάλαιο της κουλτούρας και των τεχνών, τις φυσικές καταστροφές, που παραπέμπουν σε πρόσφατα θεللώδη γεγονότα της Θεσσαλίας, τον ακτιβισμό των διαδόχων και την καθημερινή ζωή της ευμάρειας μέχρι την εγκληματική δράση, που θα πλιήσει πολύ σοβαρά τις εσωτερικές ισορροπίες της οικογένειας, φέρνοντας στο τέλος στην επιφάνεια και απωθημένα μυστικά συνδεδεμένα με άλλους δρώντες.

Μιλώντας για τους τελευταίους, να ξεχωρίσω την κακή μοίρα δύο αδελφών, του Γιώργου και του Γιάννη, που ενέχονται στην αστυνομική πλοκή της δράσης, τον Νίκο, που αναλαμβάνει μια έρευνα για τους άταφους νεκρούς του ελληνικού στρατού στην Αλβανία, δύο επιπλέον αδελφία από τους αφανείς πεσόντες (τα γνωρίζουμε μέσω της ανεπίδοτης επιστολογραφίας τους), καθώς και τον Βασιλάκη Κιντή, που σφραγίζει την αρχή και το τέλος των πάντων. Η εμφανέστερη επιτυχία του Τζαμιώτη σημειώνεται με τον τρόπο διαγραφής των χαρακτήρων του: ερωτικοί και βαθιά μοναχικοί, στυλοβάτες μα και υπονομευτές των ευθυνών οι οποίες τους αναλογούν, καταστροφικοί αλλά και φορείς γονιμότητας ή ανανέωσης, σάνιδες επιβίωσης και σωτηρίας και εκ παραλλήλου πελώρια κενά έτοιμα να καταπούν τον εαυτό τους και να αφανίσουν τους άλλους, προβάλλονται με εξαντλητικές λεπτομέρειες στην οθόνη μιας κοινωνίας που είναι προφανές πως έχει πλαστεί μέσα από τις ατομικές συνειδήσεις

↑ Το νέο βιβλίο του Κωνσταντίνου Τζαμιώτη επιδιώκει να αγκαλιάσει μεγάλο μέρος της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΜΙΩΤΗΣ
Θα πέσει η νύχτα
Εκδόσεις Μεταίχμιο, 2025,
σελ. 720, τιμή 22 ευρώ

των μελών της. Είναι προφανές, θα έλεγα, και κάτι άλλο: η πρόθεση του συγγραφέα να συστήσει ένα μυθιστόρημα-ποταμό, ποντάροντας σε μια πολυεπίπεδη αφήγηση που θέλει να ανασύρει και τις ιστορικές εκδοχές του παρόντος ή αναπτύσσοντας σε πολυσέλιδη έκταση πολλές και αρκετά διαφορετικές μεταξύ τους ιστορίες υπό τον άρρητο όρο ενός λειτουργικού συγκολλητικού ιστού. Η απουσία ενός τέτοιου ακριβώς ιστού δεν επιτρέπει στο μυθιστόρημα τη ροή ενός ποταμιού γιατί τα φερτά υλικά δυσκολεύονται να δέσουν το ένα με το άλλο. Εκτός από ένα γενικό κλίμα συλλογικής διάψευσης, δεν βλέπω πώς επικοινωνούν οι άταφοι νεκροί της Αλβανίας με τα μη ιστορικά συμφραζόμενα, ενώ και το υπόγειο αστυνομικό μυθιστόρημα, που επιζητεί την ενσωμάτωσή του στην οικονομία της συνολικής μυθοπλασίας, μένει στο τέλος κάπως εκκρεμές, αναζητώντας μια δραματολογική συσχέτιση η οποία δεν προκύπτει. Δεν συμβαίνουν ευτυχώς τα ίδια, όπως είδαμε, με τη μυθιστορηματική τύχη των Διαμαντόπουλων.

“ Είναι προφανές η πρόθεση του συγγραφέα να συστήσει ένα μυθιστόρημα-ποταμό, ποντάροντας σε μια πολυεπίπεδη αφήγηση